

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.211 van 16 mei 2017
in de zaak A. 219.690/XII-8186**

In zake: de NV ACB-WJ PRODUCT SERVICES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Robin Vanhoyland
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Kuringersteenweg 209
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Karel Van Hoorebeke en Rebecca Denys
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure Rechts 162
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 juli 2016, strekt tot de nietigverklaring van “de gunningsbeslissing, genomen door de gemachtigde directeur [W. D.] i.o. [K. S.] op de motieven uit het onderzoek en de beoordeling van het besluit van de verantwoordelijk[e] ambtenaar [B. B.] waarbij de offerte van ACB-WJ als onregelmatig wordt beschouwd en waarbij de opdracht gegund wordt aan Trafiroad nv”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 236.301 van 27 oktober 2016 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging als niet verricht beschouwd.

Het voormelde arrest is op 18 november 2016 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 27 januari 2017 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verzoekende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De verzoekende partij heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Toepassing van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973

3.1. Naar luid van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

3.2. In het arrest nr. 236.301 van 27 oktober 2016 besluit de Raad van State dat de vordering tot schorsing als “niet verricht” dient te worden beschouwd. In verband met het indienen van een verzoek tot voortzetting van de procedure wordt gesteld dat het arrest te beschouwen is als een arrest waarbij de vordering tot schorsing “afgewezen is”.

3.3. De verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

3.4. Het vermoeden van afstand van het geding is te dezen van toepassing.

IV. Rechtsplegingsvergoeding

4. De verwerende partij heeft in de schorsingsprocedure in haar nota met opmerkingen de toekenning gevraagd van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro.

5. Luidens artikel 30/1, §1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

In de voorliggende zaak kan de verwerende partij, ingevolge de vastgestelde afstand van het geding, worden beschouwd als “de in het gelijk gestelde partij” en komt zij derhalve in aanmerking voor de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding.

6. Overeenkomstig artikel 67, § 1, eerste lid, van het voornoemde besluit van de Regent van 23 augustus 1948 stemt de in dit geval door de verwerende partij gevraagde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro overeen met het basisbedrag van een dergelijke vergoeding.

In aanmerking genomen dat de verwerende partij zich tegen het verzoekschrift heeft verweerd in de voormelde nota met opmerkingen en zij in de schorsingsprocedure ook ter terechtzitting aanwezig was om haar standpunt te doen gelden, kan haar vraag tot toekenning van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding worden ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verzoekende partij is een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 mei 2017, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Bovin